

straffede, fordi de have nægtet Skatter. Naar Ministeren overhovedet vil gjøre gjældende, at han ikke ved Fordelingen til Høiskolerne har taget politiske Hensyn, passer det ikke med den Aabenhed, hvormed Ministeren ellers pleier at udtale sig, og det bekræfter kun i høj Grad Rigtigheden af den Udtalelse, som Ministeren kom frem med i sit første Foredrag, at han i den Henseende ikke var mere ophøiet end andre Mennesker.

Buff: Ja, den ærede Ministers sidste Udtalelse nøder mig til at tage Ordet og rette et Spørgsmaal til ham i Anledning af Høiskolerne. Men jeg skal førend jeg kommer dertil, gjøre den Bemærkning, at jeg indrømmer den ærede Minister, at da han første Gang svarede det ærede Medlem for Svendborg Amts 2den Valokreds (Hansen) og kom ind paa den Konto, som er betegnet VI. A. og angaar videnskabelige Formaalets Fremme, tror jeg, han har Ret. Der er en Overenskomst i Finansudvalget fra begge Sider. Jeg tror, at den ærede Minister havde Ret, og jeg vil ikke have, at der skal komme Bemærkninger i Salen — jeg er sikker paa, at de ikke ere komne med Billie — som ville vanskeliggjøre, at denne Overenskomst ikke skulde fortsættes, saa at der ikke vilde komme et praktisk Resultat ud af denne Sag. Jeg indrømmer den høitærede Minister, at den Kæmpestilling, han gav, er fuldstændig rigtig. Der er en Overenskomst fra begge Sider: baade Finansudvalgets Flertal og den høitærede Minister have for saa vidt begge sat deres Billie igjennem. Denne Bemærkning vil jeg forudsikke, og jeg vil ikke haabe, at der skal blive Vanskeligheder paa Grund af de Udtalelser, der ere faldne. Jeg er sikker paa, at det ikke var det ærede Medlems Hensigt. — Hvad Høiskolerne angaar, da vil jeg sige, at man vilkaarlig mindes det gamle Ord, at naar man giver en vis Mand en Finger, tager han hele Haanden. Det var vistnok Tanken med Hensyn til Høiskolerne i Særdeleshed paa det Standpunkt, de staa, og navnlig vil det ærede Medlem fra Sønderø (Højmark) kunne meddele, hvorledes man for en Del Aar siden kom ind derpaa, at Ministeren skulde have Ret til at uddele i Forhold til Elevantallet, men at han maatte have en Del at uddele efter Førgødtbefindende. Det var det første Skridt, som man efter Modstand fra min Side og jeg tror ogsaa fra den ærede Ordførers Side fik gennemført. Det var en uheldig Overenskomst. Det næste Skridt paa denne Vej var, at vi fik en Tilhynsmand, og denne Tilhynsmand naaede vi til svende og sidst at faae anerkjendt saaledes, at det skulde være en Til-

hynsmand, som skulde have et vist Beløb, fordi han havde dette Arbejde. Men det er endt med, at denne Tilhynsmands Indberetninger maa vi ikke faae at se, og det er ganske mærkeligt. Hvad er det for Hemmeligheder, hvad er det for Hemmelighedsstræmmeri overfor Høiskolerne, som er til Stede? Der er en Tilhynsmand, som bliver lønnet af Statsmidlerne, men som kommer med Indberetninger, man ikke maa faae at se. Det var det andet Skridt, vi gif paa den Vej. Vi fik en Tilhynsmand, men hans Indberetninger maa Ingen se undtagen den høitærede Minister. Nu ere vi komne et Skridt videre; nu begynder Ministeren paa egen Haand at udlette Høiskolerne baade paa den ene og paa den anden Ved, ikke alene ved, at han borttager de direkte Tilskud af 50,000 Kr. fra Høiskolerne, men han gjør det ogsaa overfor Eleverne, og her er navnlig et Spørgsmaal, som jeg vil rette til den høitærede Minister. Jeg kan ikke forstaa Andet, end at det er i alt Fald ikke retfærdigt handlet, naar vi i Amtsrådene, i Skoleraadene have uddelt Understøttelse til fattige Elever i vedkommende Amt efter Rister, som Ministeriet selv udsender, og vedkommende Høiskolelærer under Kirjus'et kommer under Tiltale fra Ministeriet, dette da befaler Skoleraadskassereren at høre op med at betale Pengene til de paagjældende Elever saa længe. De ere komne paa Høiskolen i god Tro, og er det saa retfærdigt handlet? Dersom det ikke er økonomisk Krig i den yderste Potents, forstaar jeg det ikke. De stakkels Elever kunne ikke gjøre ved det. Selv om man gif ind paa Ministerens Betragtningssmaade lige overfor Høiskoleforstanderne, kunde Eleverne dog ikke gjøre derved; de have søgt Understøttelse, have faaet den og mødt paa Høiskolen og sat Penge til foruden Hjælpen, de have faaet. Dersom det ikke er for Smed at rette Vager, forstaar jeg det ikke. At de stakkels Elever skulle lide for det, forekommer mig urimeligt. Det var navnlig den Bemærkning, som gav mig Anledning til at bede om Ordet for at forklare, at jeg ikke kan se Andet, end at den høitærede Minister handler i høj Grad vilkaarligt. Den fine Definition, som den høitærede Minister før stillede op som Bevis for, at han paa ingen mulig Maade førte økonomisk Krig, var den, at naar Regjeringen og Landsstingets Flertal vilde gaa ind paa at flette Noget af Bevillingen, kunde vi se et usvigeligt Tegns paa, at det var ikke Meningen, at man vilde gjøre Fortræd. Ellers vilde de have holdt paa Bevillingen. Det forekommer mig aldeles klart, at der nu, naar der er 15 Høiskoler, der ere udelukkede, og at ligeledes ingen af deres Elever kunne vente